

ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทศบาลตำบลเวียง

“เสวียนไม้ไผ่

เสวียน เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาของชาวบ้าน ซึ่งเคยมีการใช้กันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ อาจมีการขาดหายไปในช่วง จนระยะหลังมีปัญหาหมอกควันเกิดขึ้นมาก ชาวบ้านจึงหันกลับมาใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถ่ายทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ การทำเสวียน เป็นการนำเอาไม้ไผ่มาสานรอบโคนต้นไม้เพื่อใช้เก็บขยะใบไม้ให้ใบไม้เศษไม้ย่อยสลายตามธรรมชาติลดฝุ่นละอองจากการเผาเศษใบไม้

วิธีการทำเสวียน

๑. ตัดไม้ไผ่ลวกหรือไม้ไผ่ซ่าง ความยาวประมาณ ๑ เมตรเพื่อใช้เป็นเสาหลักปักลงดิน ตัดแต่งส่วนที่จะปักลงดินให้แหลมหรือเป็นลิ้มเพื่อต่อการตอกลงดิน
๒. ตอกเสาหลักลงดิน ให้เหลือส่วนที่พ้นดิน ประมาณ ๖๐ เซนติเมตร
๓. ระยะห่างระหว่างหลัก ประมาณ ๓๐ เซนติเมตร กรณีต้นไม้ใหญ่จะใช้ประมาณ ๑๓-๑๕ หลัก
๔. ผ่าไม้ไผ่ซ่างให้เป็นเส้นยาวแล้วนำมาสานขัดไปมารอบเสาหลักที่ตอกไว้รอบโคนต้นไม้

วิธีการทำเสวียนไม้ไผ่

ตัดไม้ไผ่ลวกหรือไม้ไผ่ช่าง
ความยาวประมาณ ๑ เมตร
เพื่อใช้เป็นเสาหลัก ปักลงดิน
ตัดแต่งส่วนที่จะปักลงดิน
ให้แหลมหรือเป็นส้อม
เพื่อช่วยต่อการตอกลงดิน

ตอกเสาหลักลงดิน
ให้เหลือส่วนที่พ้นดิน
ประมาณ ๖๐ เซนติเมตร
ระยะห่างระหว่างหลัก
ประมาณ ๓๐ เซนติเมตร
กรณีต้นไม้ใหญ่จะใช้ประมาณ
๑๓-๑๕ หลัก

ผ่าไม้ไผ่ช่างให้เป็นเส้นยาว
แล้วนำมาสานขัดไปมา
รอบเสาหลักที่ตอกไว้
รอบโคนต้นไม้

เสวียนไม้ไผ่
รอบโคนต้นไม้

